

Iubirea mea târzie

Liliana Trif

Îți scriu aceste rânduri și nu știu ce mă doare
Distanța dintre noi sau drumul către soare,
Îmi spun că întâmplarea așa a fost să fie,
Să-ntârziem apusul, iubirea mea târzie.

Îți scriu aceste rânduri cu mâna sângerând
Tăcând în altă limbă sau poate-un ultim gând
Îți las sub geana serii să-ți țină de urât
Spunându-mi că destinul ne-a hărăzit atât...

Și-aș fi dorit să fie mai mult decât a fost
Târziu adjudecată, iubirea pe de rost
Te știe de un secol sau de un an-lumină...
Nu caut vinovatul, noi doi suntem de vină.

Îți scriu aceste rânduri fără să știu ce spun,
De te-ai opri o clipă ți-aș spune doar: „drum bun”
Sau de-aș găsi cuvinte, ți-aș cere să rămâi
Iubirea mea târzie, iubirea mea dintâi...

Să uiți că lângă mine ai fost rătăcitor
Ne-am ridicat o clipă deasupra tuturor,
Dar vezi, destinul nostru așa a fost să fie...
Ne-am rătăcit devreme, iubirea mea târzie.

Nu-i rodul întâmplării că-mi ești atât de drag
Oprește-te o clipă pe-al amintirii prag
Și iartă-mi gându-acesta năvalnic și târziu
Absența ta mă doare... Nici nu-nțeleg... Cui scriu?